

Р Е Ш Е Н И Е № 607

гр. Перник, 06 октомври, 2014 година

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на двадесет и четвърти септември през две хиляди и четиринадесета година в състав:

Председател: Стефан Станчев

Членове: Слава Георгиева

Ивайло Иванов

при секретаря В.Х. и с участието на представител на Окръжна прокуратура – Перник - прокурор Бисер Михайлов, като разглежда докладваното от съдия Станчев КНАХД № 554 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

С решение от 03.VII.2014 год. постановено по НАХД № 181/2014год., районен съд Радомир е отменил наказателно постановление (НП) № 1 от 10.III.2014 г. на кмета на община Ковачевци, с което на П.Т.Д. *** за нарушение на чл. 40, ал. 1, т. 2 от Закона за опазване на селскостопанското имущество (ЗОСИ), му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100лв.

Недоволен от така постановеното решение е останал Кмета на община Ковачевци, поради което го обжалва.

В касационната жалба се поддържа, че обжалваното решение е постановено в нарушение на закона и съществено нарушение на процесуални правила, като се излагат подробни правни и фактически доводи в подкрепа на оплакването за допуснатите нарушения. Навеждат се доводи за необоснованост. Моли обжалваното решение да бъде отменено. Касаторът, чрез процесуален представител поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът по касационната жалба, чрез пълномощник оспорва основателността ѝ и поддържа становище да се остави в сила решението на РС.

Прокурорът от окръжна прокуратура дава становище, че жалбата е неоснователна и счита, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

Касационен състав на Административен съд Перник, като обсъди посочените в жалбата касационни основания, доводите и становищата на страните, доказателствата по делото, и след като извърши служебна проверка съгласно чл. 218 ал. 2 от АПК, прие за установено следното:

Касационната жалба като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211 ал.1 от АПК и отговаряща на изискванията на чл. 212 и 213 от АПК, е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Въззивният съд е приел, че развитото се пред АНО, кмета на общината, административно наказателно производство страда от процесуални пороци. Този извод на съда се споделя от касационния състав, но не в частта, с която в АУАН е посочено, че увредените плодни дръвчета, селскостопанско имущество са собственост на нарушителя П.Д., както е приел РС. Неяснотата на АУАН е основание да се приеме, че е нарушена императивната разпоредба на чл. 42, т. 4 от ЗАНН, защото не може да се приеме, че има основание за образуване на административно наказателно производство, ако пуснатите без надзор животни, собственост на нарушителя са увредили/унищожили негова селскостопанска продукция. Описанието на нарушението в АУАН не попада в санкционната разпоредба на чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗОСИ. В тази разпоредба

изрично е разписано, че нарушението е за това, че земите трябва да са селскостопански и нарушителят да няма право да пуска животни в такива земи.

Ако увредените овошки са собственост на нарушителя, според логиката на описанието на нарушението, на него не може да му се търси отговорност.

По пътя на логическото тълкуване и отнесено към гласните доказателства, събрани от РС следва да се приеме, че животните са собственост на нарушителя, а не плодните дървета, в какъвто смисъл е целият доказателствен материал по делото. Въззивният съд не е проявил такова творчество като е приел противоречие в описанието на нарушението. До този извод е стигнал и АНО, като в наказателното постановление не се пише, че дърветата са собственост на нарушителя и в тази насока не следва да се приеме, че има противоречие, тъй като изводите на АНО в тази част са непротиворечиви.

За да постанови обжалваното решение, Районен съд Радомир е приел, че при издаване на обжалваното НП са допуснати съществени процесуални нарушения, не е приложена правилно разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 2 от ЗОСИ, поради което е отменил НП.

Неправилен е и извода на въззивния съд по същество, че увредените дървета са в имот, който е със селищен характер – без значение дали е в регулация или не. В АУАН е посочено, че животните са били в неурегулиран поземлен имот – няма безспорни доказателства, че имота е селскостопанска земя, но „селскостопанското имущество се опазва по реда на този закон и когато се намира в границите на населените места...“, съгласно ал. 3 на чл. 2 от Закона. В този смисъл е и представеното от пълномощника на АНО писмено доказателство, от което се установява, че имота е предоставен като земеделска земя през 1989 година за облагородяване. Именно в този имот са заварени козите на нарушителя, а не е оспорено обстоятелството, че този имот не е облагороден със селскостопанско имущество, което е увредено от животните на ответника по касация. Именно поради това, този имот не се изключва от „селскостопанска земя“. Това, че има селскостопанска продукция в имота му придава качеството на селскостопански. Разпоредбата на чл. 40, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗОСИ предвижда нарушението да е извършено в селскостопанска земя, а нарушението – което е безспорно, освен административно, е деликт по смисъла на общото право и е извършено в имот, за който може да се приложи тази разпоредба, тъй като има нарушение на ЗОСИ.

Неправилен е извода на районния съд, че деянието не е конкретизирано. В АУАН и в НП нарушението е описано като навлизане на животни в селскостопански имот, при което са причинени вреди, което описание съответства на дадената правната квалификация, а именно чл. 40, ал. 1, т. 2, пр. 3 от ЗОСИ, касаеща пускане на животни през селскостопански земи с посеви, трайни или цветни насаждения, без да има право, като с това причинява вреди на селскостопанско имущество. Разпоредбата на закона следва да се тълкува в смисъл, че нарушението може да се осъществи не само с действие от страна на нарушителя, но както е в конкретния случай и с бездействие на собственика на животните, с което той е допуснал животните му да навлязат в чужд имот, без да има право за това, при което са причинени вреди на чуждо селскостопанско имущество. Изводът на районен съд, че за да е налице такова административно нарушение, то трябва да е извършено умишлено е неправилен и незаконосъобразен. Пускането на домашни животни предполага да бъдат оставени без надзор и да не се контролират с грижата на добър стопанин, както по отношение на самите животни, така и по отношение на имоти или вещи на

трети лица, които да са застрашени от увреждане от липсата на контрол върху животните.

Крайният извод на районен съд е неправилен и се налага отмяната на съдебното решение, с което е отменено наказателното постановление, издадено срещу ответника по касационната жалба.

По тези съображения, касационен състав на Административен съд Перник

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ решението на районен съд Радомир, постановено по нах дело № 181/2014 г. и ПОСТАНОВИ

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление (НП) № 1 от 10.III.2014 г. на кмета на община Ковачевци, с което на П.Т.Д. *** за нарушение на чл. 40, ал. 1, т. 2 от Закона за опазване на селскостопанското имущество (ЗОСИ), е наложено административно наказание "глоба" в размер на 100лв.

Решението е окончателно.

Председател: /п/

Членове: 1. /п/

2. /п/